

застрѣлници и да се хвърли въ атака, и очаквалъ. Той испитливъ всичко спорѣдъ устава и низама, а каквото се случило, това той не знае, да и то съвсѣмъ не е негова работа. Низама и канунитѣ му сж извѣстни.

Прѣтърсиха съ запалени свѣщи вертепитѣ и пещеритѣ, но нищо не намѣриха. Дяволитѣ направили всичката тѣзи подплаха, тѣлкуваха проститѣ хора; това е дѣло на *комитетитѣ* говоряха по-между си по умнитѣ людѣе.

Мютесарифина съ азантѣ пушаха чибуци слѣдъ чибуци, пияха кафе слѣдъ кафе, но нищо не намѣриха. Като повѣдкаха съ себе си около хиляда души за изслѣдване, тѣ прѣвъ ношѣта се върнаха въ Сливенъ.

Мютесарифина въ дълга телеграмма обстоятелствено донесе за всичко на вали-паша, а като милость и за спасение моляше да му испрати една сотня каваци.

Хайдушкото дѣло.

Не сж ли станали отъ гробоветѣ си стародавнитѣ бейлербейове, не свикватъ ли тѣ спяхитѣ за далѣчни нашествия? Какво е това движение въ Марашката долина? Изъ Трапоклово, изъ Кюпеклий, изъ Аладаглий, излизатъ на лихи конѣ агитѣ; на рѣцѣтѣ си тѣ държатъ соколи, а слѣдъ себе си водятъ хрѣтки. Не сж ли заповѣдали чамбулъ?*) Не е ли станалъ изъ свойтъ гробъ султанъ Мехметъ Третий, не прѣпуска ли той на боевийтъ конъ за да отиде до нашествието на ловъ за звѣрове съ своитѣ спяхи прѣди да ги пусне противъ людѣетѣ? Старийтъ Мансуръ-Оглу тойзи день потрѣзня и нищо не пи осѣнъ кафе; той забрави за десетгодишниятъ затворъ въ Едирненската тѣмница, забрави за прѣчупениѣ кокали и за студениѣ трѣпки, които го побиваха до самий мовѣкъ при едно само въспоминание за визиря Къбразлъпаша, истребителя, бича и меча на хайдутитѣ и бейоветѣ. Той забрави всичко, възсѣдна сивийтъ жребець, сивъ на овзи жребець, на който той е поразявалъ и душилъ

*) Чамбулъ—сборъ за война.